

Jak Žukov porazil skupinu armád Jih na pravém břehu

 lipovylis.cz/wordpress/jak-zukov-porazil-skupinu-armad-jih-na-pravem-brehu-2

David Z Moravy

10. srpna 2024

Předpoklady pro operaci

Během zimy 1944, během ofenzívy Rudé armády na pravobřežní Ukrajině, sovětská vojska uštědřila Němcům vážnou porážku u Žitomiru a Berdičev, Kirovograd, porazil skupiny Korsun-Shevchenko a Nikopol-Krivoy Rog (krutá bitva o Žitomir a Berdičev porážka německé 1. tankové a 8. polní armády v bitvě u Korsun-Ševčenska Útok na předmostí Nikopol a porážka německé 6. armády ;

Během Rivne-Lutské operace (27. ledna – 11. února 1944) osvobodila vojska 1. ukrajinského frontu Rivne a Luck. V důsledku toho sovětské jednotky zajaly levé křídlo německé skupiny armád „Jih“ ze severu a byly vytvořeny podmínky pro úder na křídlo nepřátelského seskupení Proskurov-Chernivtsi.

2. ukrajinský front obsadil počáteční prostor pro útok přes Umaň ve směru Mogilev-Podolsk. 3. ukrajinský front dosáhl linie Krivoj Rog – Širokoe – Kočkarovka, čímž získal šanci na postup ve směru Tiraspol – Oděsa. Naskytla se příležitost dokončit osvobození jihozápadních oblastí Ukrajinské SSR a přístup ke státní hranici SSSR.

Velitelství nejvyššího vrchního velení se rozhodlo zahájit několik úderů téměř současně s cílem rozdělit německou skupinu armád Jih na několik samostatných uskupení. Za tímto účelem byly naplánovány čtyři útočné operace, které byly pojmenovány: Proskurovsko-Černivci, Umansko-Botošanskaja, Bereznegovato-Snigirevskaja a Oděsa.

Sovětská samohybná děla SU-85 a tank T-34 překračují Dněstr u města Chotyň, Černovická oblast, Ukrajinská SSR. Na fotografii je německé vybavení: obrněný transportér Sd. Kfz. 250, polopásový traktor Sd. Kfz. 9. dubna 1944

Operační plán a sovětské síly

Operaci měly provést jednotky 1. ukrajinského frontu (1. UV), které po smrtelném zranění generála Nikolaje Fedoroviče Vatutina vedl maršál Georgij Konstantinovič Žukov. 1. UV front měl zahájit ofenzívu z linie Dubno – Shepetovka – Lyubar. Fronta dostala za úkol porazit německé jednotky v oblasti: Kremenec, Ternopil, Starokonstantinov. Ve druhé fázi operace měla 1. UV rozvinout ofenzívu ve směru na Čortkov a ve spolupráci se 40. armádou 2. ukrajinského frontu obklíčit a zlikvidovat hlavní síly nepřátelské 1. tankové armády.

1. UV zahrnovala: 13. armádu pod velením generála Puchova, 60. armádu Čerňachovského, 1. gardovou armádu Grečka, 18. armádu Žuravleva, 38. armádu Moskalenko. Fronta měla silnou pancéřovou

pěst: 4. tanková armáda Badanov (od 29. března v čele s Lejušenkem), 1. tanková armáda Katukov, 3. gardová tanková armáda Rybalko. Frontu ze vzduchu podporovala Krasovského 2. letecká armáda. Na začátku března fronta čítala asi 800 tisíc vojáků, 11,9 tisíce děl a minometů, 1,4 tisíce tanků a samohybných děl a asi 480 letadel.

Podle plánu sovětského velení zasadily hlavní úder 1. gardová, 60. armáda, 3. gardová tanková a 4. tanková armáda. Úderná skupina 1. UV měla zahájit ofenzívu na křižovatce dvou německých 4. a 1. tankové armády, prolomit nepřátelské obranné formace a postupovat v obecném směru na Čortkov.

Ostatní armády prováděly pomocné útoky. Na levém křídle fronty: 18. armáda postupovala na Chmelnik, 38. armáda útočila na Vinnici a Žmerinku, částí svých sil měla asistovat 2. ukrajinskému frontu při osvobození Gajsinské oblasti. Na pravém křídle zajišťovala postup hlavní útočné skupiny frontu ze severu 13. armáda, která vedla bojové operace na brodském směru.

ПРОСКУРОВСКО-ЧЕРНОВИЦКАЯ НАСТУПАТЕЛЬНАЯ ОПЕРАЦИЯ 4 марта – 17 апреля 1944 г.

80 0 80 160 км

- ==== Линия фронта к исходу 3 марта
- ← Направления ударов советских войск
- ↔ Контрудары немецко-фашистских войск
- - - Положение советских войск к исходу 20 марта
- ==== Линия фронта к исходу 17 апреля

Сокращения: *Нам.-Под.* – Каменец-Подольский,
Мог.-Под. – Могилев-Подольский

Цифрами обозначены: 1- Польша, 2 Чехословакия

Před zahájením operace muselo sovětské velení provést výrazné přeskupení sil a prostředků, protože nejsilnější síly se nacházely na levém křídle fronty a musely být převedeny na centrální směr. 60., 1.

gardová armáda, 3. gardová tanková armáda a značný počet jednotlivých tankových, dělostřeleckých a ženijních jednotek byly přesunuty do nových zón a koncentračních oblastí. Mnoho formací 18. a 38. armády přitom změnilo své postavení. Katukovova 1. tanková armáda ve skutečnosti udělala celý pochod, aby zaujala místo v šokových formacích hlavní skupiny.

Přeskupování vojsk bylo prováděno ve ztížených terénních podmínkách a jarním bahně. Velkým problémem bylo zásobování vojáků vším, co potřebovali, především pohonnými hmotami. Zásoby paliva byly nedostatečné; jednotky mohly vést aktivní bojové operace pouze dva až tři dny. Comfront Žukov se však rozhodl začátek ofenzivy neodkládat, protože každým dnem bahnitých cest jen přibývalo a německá obrana sílila.

Sovětský voják na voze taženém koňmi projíždí poblíž poškozeného německého středního tanku Pz. Kpfw. IV v ukrajinské vesnici u Proskurova. Tank je označen zajatým sovětským týmem: „UA 434“.

Německo

Proti sovětským jednotkám se postavila skupina armád Jih, která se od 4. dubna přeměnila na skupinu Severní Ukrajina pod velením polního maršála von Mansteina (od 31. března v čele s Walterem Modelem). Skupina armád zahrnovala dvě německé tankové armády: 4. tankovou armádu pod velením Erharda Routha a 1. tankovou armádu pod vedením Hanse-Walentina Hubea. Ze vzduchu tankové armády podporovala 4. letecká flotila Otto Dessocha.

Do začátku března měly německé armády 29 divizí (včetně sedmi tankových a jedné motorizované), motorizovanou brigádu a velké množství dalších jednotek a podjednotek. Německá skupina sestávala z asi 500 tisíc vojáků, asi 1,1 tisíce tanků a útočných děl, asi 5,5 tisíce děl a minometů, 480 letadel.

Zařízení opuštěné Němci ve městě Proskurov (nyní Khmel'nitsky). V popředí je protitankové samohybné dělo Marder III bez kabiny a děla (dělo leží za vozidlem, jeho hlaveň je vidět vpravo od těla samohybného děla). V pozadí jsou útočné zbraně StuG IV a StuG III. března 1944

Německé tanky Pz. Kpfw. V “Panther”, opuštěný v Proskurov (nyní město Khmel'nitsky). V popředí je Pz. Kpfw. V Ausf. A. dubna 1944

Německé samohybné dělo StuG III Ausf. G, opuštěný ve městě Proskurov (nyní Khmel'nitsky)

Obranný průlom

Ráno 4. března 1944 zasáhlo sovětské dělostřelectvo nepřátelské pozice. Poté jednotky Čerňachovského 60. armády a Grečkovy 1. gardové armády přešly do útoku. Po nich byl vyveden do boje druhý sled – Badanovova 4. tanková armáda a Rybalkova 3. gardová tanková armáda. Do večera sovětské jednotky postoupily o 8–20 km.

5. března přešla Žuravlevova 18. armáda do útoku. Sovětské armády prolomily německou obranu během dvou dnů, vytvořily proluku širokou až 180 km a pronikly do hloubky 25–50 km. Ve dnech 7.–10. března

dosáhly předsunuté jednotky sovětských armád linie Ternopil, Volochisk, Proskurov. Železnice Lvov-Odessa, hlavní komunikační linka celého jižního křídla Wehrmachtu, byla zachycena.

Německé velení začalo narychlo přesouvat zálohy na místo průlomu. Dne 9. března jednotky 60. armády a k ní připojeného 4. gardového tankového sboru Pavla Polubojarova narazily na přístupech k Ternopilu na silný odpor nacistických jednotek. Zde obranu držely 68. a 359. pěší divize, které byly převedeny ze západní Evropy. Černyakhovského armáda také musela bojovat v těžkých bitvách v oblasti Volochisk. Zde německé velení zahájilo protiútoky za pomoci 7. tankové divize a SS Panzer Division Adolf Hitler.

Grečkova 1. gardová armáda s podporou Ivanovova 7. gardového tankového sboru z 3. gardové tankové armády dobyla oblast Starokonstantinova a dosáhla Proskurova. Němci zde proti postupujícím sovětským jednotkám nasadili čtyři tankové divize: 1., 6., 16. a 17. tankovou divizi.

Velení skupiny armád Jih vrhlo do bitvy velké síly: 9 tankových a 6 pěších divizí. Němci viděli hlavní hrozbu ve ztrátě kontroly nad železnicí Lvov-Odessa. Hrozilo prolomení fronty a rozdělení skupiny armád Jih na dvě části. Němci zuřivě přešli do protiútoky, snažili se zastavit sovětská vojska a znovu získat kontrolu nad ztraceným úsekem železnice.

Za současné situace se sovětské velení rozhodlo ofenzivu dočasně zastavit. Bylo nutné odrazit německé protiútoky, přeskupit síly, zpřísnit tyl, dělostřelectvo, zálohy a určit směr nových útoků. Velitelství Nejvyššího vrchního velení souhlasilo s návrhem Vojenské rady 1. ukrajinského frontu. 11. března dostaly 60. a 1. gardová armáda rozkaz přejít do obrany.

Posádka 82mm praporového minometu vzoru 1943 (BM-43) je za asistence místních obyvatel přepravována přes řeku Southern Bug ve městě Vinnitsa v regionu Zamosc. března 1944

Obyvatelé Vinnice se setkávají se sovětskými vojáky-osvoboditeli. Město Vinnitsa bylo od 21. července 1941 pod německou okupací. Osvobozena byla 20. března 1944 vojsky 38. armády 1. ukrajinského frontu. Když sovětská vojska vstoupila do bojů o Vinnitsa, město zachvátily požáry, které založili ustupující Němci. Na fotografii jsou jasně patrné stopy po požárech.

Ofenzivní vývoj

Velitelství zároveň upřesnilo úkoly 1. UV. Hlavní útočná skupina fronty měla za pohyb překročit Dněstr a Prut, osvobodit Černovice a dosáhnout sovětské státní hranice. Při tomto útoku musely být hlavní formace 1. německé tankové armády izolovány od 4. tankové armády a odříznout jí únikovou cestu na jih, za Dněstr. Plánovali obklíčit a zničit německou tankovou armádu v oblasti severovýchodně od Kamence-Podolského.

Pravé křídlo fronty (13. armáda) mělo zaútočit na Brody a Lvov a poskytovat pomoc 2. běloruskému frontu, který měl udeřit ve směru na Kovel. Ofenzivu armády podporoval 25. tankový, 1. a 6. gardový jízdní sbor. Levé křídlo fronty (18. a 38. armáda) postupovalo na Kameneč-Podolskij a poskytovalo pomoc 2. ukrajinskému frontu. 40. armáda 2. ukrajinského frontu se měla podílet na obklíčení nepřátelských sil v oblasti Kameneč-Podolsk.

Puchovská 13. armáda, která prolomila silnou nepřátelskou obranu, dobyla do konce března důležitou nepřátelskou pevnost – Dubno. O dva dny později bylo obsazeno další vážné nepřátelské obranné centrum – Kremenec. Do 20. března dosáhla Pukhovova armáda, která zlomila odpor sedmi německých divizí, přístupy k Brodům. Zde končily úspěchy armády. V oblasti Brodů vytvořili Němci silnou obranu a až do konce operace zde probíhaly tvrdohlavé boje.

Do 21. března Žuravlevova 18. armáda a Moskalenkova 38. armáda osvobodily Chmelnyk, Vinnitsa a Zhmerinka a zatlačily nepřátelské jednotky 1. německé tankové armády na Kameneč-Podolskij.

V této době formace 60. a 1. gardové armády, 3. gardové a 4. tankové armády odrazily nepřátelské protiútoky v oblasti Ternopil, Volochisk a Proskurov. Bitva byla extrémně krutá a tvrdohlavá. Němci zde soustředili velké síly včetně tankových formací. Sovětské armády utrpěly těžké ztráty na živé síle a vybavení. Takže 14. března Žukov hlásil velitelství, že v Rybalkově armádě zůstalo v provozu pouze 63 tanků a samohybných děl, v Polubojarově sboru (4. gardový tankový sbor) bylo 20 tanků a další armády také utrpěly těžké ztráty.

Jak připomněl maršál Žukov:

“Osm dní se nepřítel snažil zatlačit naše jednotky zpět do jejich původní pozice.” Po vyčerpání a vykrvácení nepřátelských protiútoků se naše jednotky ve směru hlavního útoku, posíleny předními

zálohami, včetně 1. tankové armády, 21. března, zlomily nepřátelský odpor, začaly rychle pohybovat na jih.

Salva raketometů Guards BM-13 Kaťuša na podvozku amerických nákladních aut Studebaker. Západní Ukrajina. 1944

Přes Dněstr a Prut

Do začátku nové ofenzívy byla frontová úderná síla posílena. Čtyři střelecké divize byly převedeny z přední zálohy k 60. armádě a dvě divize k 1. gardové armádě. Katukovova 1. tanková armáda byla převedena do směru hlavního útoku. V důsledku toho byly tři tankové armády soustředěny do jedné pěsti. 21. března přešla hlavní úderná síla opět do útoku. Německá obrana byla prolomena a 23. března jednotky 60. a 1. tankové armády dobyly od nepřítele zpět důležitý komunikační uzel – Čortkov.

Formace tankového vojska Katukova rychle postupovaly a 24. března v pohybu překročily Dněstr. V noci na 25. března obsadila 64. tanková brigáda plukovníka Bojka stanici Mosha na přístupech k Černovicím,

kde se vykládal nepřátelský vlak. 28. března pronikly naše tankery na letiště v Černovicích. 29. března jednotky 11. gardového tankového sboru generála Getmana a 24. střelecké divize překročily Prut a osvobodily Černovice.

Úspěšně operovaly i další armády.

4. tanková armáda po bočním manévru obsadila Kamenec-Podolskij 26. března. Jednotky 3. gardové tankové armády a 1. gardové armády dobyly Proskurov zpět 25. března. Poté jednotky pokračovaly v útoku na Kamenec-Podolsky ze severního směru. 28. března byla 3. gardová tanková armáda stažena do zálohy pro doplnění. Dne 31. března dosáhly jednotky 4. tankové armády a 30. střeleckého sboru 1. gardové armády Chotin, kde navázaly spojení s formacemi 40. armády 2. ukrajinského frontu.

V důsledku toho byla 1. německá tanková armáda (celkem 23 divizí, včetně 10 tankových divizí, asi 220 tisíc lidí) zablokována v oblasti severovýchodně od Kamenec-Podolsk. Z východu postupovala vojska sovětské 18. a 38. armády, ze severu 3. gardová a 4. tanková armáda a ze západu a jihozápadu část formací 1. gardové armády. 4. a 1. tanková armáda si prorazily cestu přes Dněstr a odřízly únikovou cestu na jih.

Současně byly hlavní síly 4. německé tankové armády vrženy zpět na západ. V oblasti Ternopil byla obklíčena malá nepřátelská skupina (12 tisíc vojáků) a pokračovala v odporu.

Tanky T-34 1. ukrajinského frontu s obrněnými vojáky překračující řeku Prut.

Průlom z kapsy 1. německé armády

Německá vojska čelila hrozbě velké vojenské katastrofy. Nedostatek sil na frontě, armáda již v předchozích bojích utrpěla velké ztráty, však nedovolil vytvoření husté vnitřní obkličovací fronty.

Žukov poznamenal:

„Naše jednotky, operující na vnitřní frontě, přistupovaly k rozhodující bitvě v extrémně oslabeném stavu, neměly potřebné množství dělostřelectva a munice, které zaostávaly za vojáky naprostou neprůchodností. 3. gardová tanková armáda, která měla malý počet tanků, utrpěla těžké ztráty a byla na pokyn vrchního velitele stažena do zálohy k doplnění. Koncem března byla také 4. tanková armáda ve výrazně oslabeném stavu v oblasti Kamenec-Podolsk.“

Sovětské velení věřilo, že zablokovaní nacisté prorazí na jih přes Dněstr v oblasti Zaleschiki. Sovětské jednotky proto zachytily únikovou cestu na jih. Německé velení se o tom dozvědělo a nařídilo obklíčeným divizím prorazit ne na jih, ale na západ přes Buchach a Podgaity.

Tankisté 64. gardové tankové brigády 1. gardové tankové armády.
Město Černovice, březen-duben 1944

Navíc příliš velké zvíře (23 divizí) spadlo do sítě, takový kotel musely zlikvidovat síly dvou front. V důsledku toho začaly obklíčené německé formace, využívající mezery ve vnitřním kruhu obklíčení, prorážet 31. března. Německá skupina prorážela směrem na Čortkov a Buchač. Němci postupovali v podmínkách vánice, operovali na křižovatce 1. gardové a 4. tankové armády.

Žukov se pokusil zabránit průlomům německých divizí pomocí sil 4. tankové armády, 38. armády (74. střelecký sbor), 18. armády (52. střelecký sbor), samostatných divizí 1. gardové, 18. a 38. Armáda.

Střelecké divize se však musely pustit do boje po dlouhém pochodu, v rozptýleném stavu, za pohybu, aniž by měly připravené pozice. Dělostřelectvo a týlové jednotky za vyspělými silami zaostávaly.

Letectví nebylo schopno poskytnout odpovídající pomoc. Jarní tání způsobilo, že nezpevněná letiště byla nepoužitelná. Bojová účinnost sovětského letectva výrazně klesla. Sovětské divize proto nemohly zastavit německé jednotky, které se zoufale probíjely ke svým.

Sovětské vybavení na pontonu před překročením řeky Prut. Na pontonu můžete vidět sovětský tank britské výroby „Valentine“ a nákladní automobil Studebaker americké výroby. březen-duben 1944

Během 1.–2. dubna probíhaly těžké boje. Němci si prorazili cestu a prolomili sovětskou obranu. Situaci nakonec obrátil ve prospěch 1. německé tankové armády odblokovací útok 2. tankového sboru SS, který dorazil z Francie. Německé velení převedlo do bojového prostoru i další formace z Německa, Francie, Dánska, Rumunska, Maďarska a Jugoslávie. Do tohoto prostoru byly přesunuty zejména jednotky 1. maďarské armády.

4. dubna zahájily vybrané jednotky SS úder směrem k jejich obklíčeným divizím. Byly zde soustředěny i významné německé letecké síly. Po rozdrčení obrany 18. sboru a 1. gardové armády se 9. a 10. tanková divize SS probjovaly ke svým vlastním. Po třech dnech bojů se obklíčená německá skupina dostala do oblasti Buchach. Wehrmacht opět ukázal vysokou třídu své organizace.

Německé armádě se podařilo probít z kotle. 1. tanková armáda ale utrpěla obrovské ztráty: divize přišly o polovinu personálu, z mnoha jednotek zůstalo jen velitelství a přišla o většinu těžkých zbraní a techniky. Jednotky 1. UV tak zajaly 61 letadel, 187 tanků a útočných děl, tisíce vozidel atd.

Opuštěný německý tank Pz. Kpfw. IV Ausf. H a raketomet Wurffrahmen 40 (Wurffrahmen 40 nainstalovaný na Sd. Kfz. 251/1 Ausf.

B)

Boje tím neskončily, operace pokračovala až do 17. dubna. Katukovova 1. tanková armáda sváděla těžké boje na přístupech ke Stanislavu a v oblasti Nadvirnaja. Tankisté museli odrazet silné nepřátelské protiútoky. Stabilizovat frontu bylo možné pouze s podporou formací Moskalenkovy 38. armády, kterou velitelství fronty naléhavě přemístilo na pravý břeh Dněstru. Velení frontu také převedlo 18. armádu na pravé křídlo.

60. armáda bojovala s obklíčenou nepřátelskou skupinou Ternopil. Armáda obklíčila město 31. března, dosáhla předměstí Ternopilu, ale nemohla dále postupovat. Teprve po odrazení vnějších protiútoků, které Němci zahájili, aby osvobodili obklíčenou skupinu, a dokončení příprav na operaci mohla 60. armáda zahájit rozhodující útok.

14. dubna zahájila sovětská vojska útok na Ternopil. Po dvou dnech bojů byla německá skupina poražena a 17. dubna byly její zbytky zlikvidovány. Podle německých údajů se zachránilo jen několik desítek lidí. Téhož dne přešly jednotky 1. UV do obrany.

Operace byla úspěšně dokončena.

Sovětské posádky tanků, město Proskurov, březen-duben 1944.

Německý tank Pz. Kpfw. IV Ausf. H, vyřazena sovětskými vojsky ve městě Černovice (po roce 1944 – Černovice). Město bylo osvobozeno 29. března 1944 jednotkami 1. ukrajinského frontu během operace Proskurov-Černovtsy. Nádrž je vybavena namontovanými antikumulativními clonami, na pravé straně nádrže jsou patrné stopy po požáru. dubna 1944

Výsledky

Žukovovy armády postoupily o 80–350 kilometrů a dosáhly linie Torchin, Brody, Buchach, Stanislav, Nadvornaja. Rudá armáda dosáhla úpatí Karpat, hranic Československa a Rumunska.

Sovětská vojska osvobodila významnou část pravobřežní Ukrajiny – Kamenec-Podolskou oblast, většinu Vinnycké, Ternopilské a Černovické oblasti, několik okresů Rivne a Ivano-Frankivské oblasti (asi 42 tisíc km²). Od nacistů bylo osvobozeno 57 měst, včetně tří regionálních center – Vinnitsa, Ternopil a Černovice, několika velkých železničních uzlů, velkého počtu měst, vesnic a vesniček.

Německá 1. a 4. armáda utrpěla těžké ztráty. 22 německých divizí, několik tankových a motorizovaných brigád a další jednotlivé jednotky ztratily více než polovinu svého personálu a většinu těžkých zbraní a techniky, čímž v podstatě dočasně ztratily svou bojovou účinnost. Podle sovětských údajů bylo jen v období od 4. března do 31. března 1944 zabito více než 183 tisíc německých vojáků a dalších asi 25 tisíc bylo zajato. K odstranění mezery muselo německé velení převést kromě divizí, které byly během bitvy přemístěny ze zálohy, až deset divizí, včetně dvou tankových divizí a řady samostatných formací. Rezervy byly převedeny ze západní Evropy. 1. maďarská armáda byla postoupena k úpatí Karpat.

Sovětské jednotky dosáhly Karpat, státní hranice SSSR, a splnily hlavní cíl operace – rozdělily strategickou frontu nepřítele na dvě části, na jih a sever od Karpat. Hlavní komunikační linie nepřítele byly přerušeny. Byly vytvořeny podmínky pro porážku celého jižního křídla německých jednotek, která následovala v létě 1944.

Na žádost pracovníků železničního uzlu a pletářského závodu města Černovice zde Vojenská rada 1. gardové tankové armády na památku osvobození města ponechala tank T-34 s posádkou stráže hl. Poručík Pavel Fedorovič Nikitin, který jako první vnikl 25. března 1944 do Černovic[17]. V roce 1946 byl tank instalován na podstavec na Gagarinově ulici.

Úkol eliminace 1. tankové armády však 1. UV nedokázala realizovat. Na to nebylo dost sil. Jednotky, které vyjely na vnější a vnitřní frontu obklíčení, ztratily v předchozích urputných bojích mnoho lidí a techniky.

Vlivem jarního tání dělostřelectvo a týlové síly zaostávaly. Pro boj s německými tankovými formacemi nebyl dostatek tanků (tanky byly vyřazeny v první části operace, při prolomení obrany nepřítele). A kvůli problémům s přistávacími dráhami nemohla nezpevněná letiště fungovat na plný výkon a letectví nebylo schopno plně podporovat pozemní síly. Německé velení navíc neustále zvyšovalo počet bojujících divizí.

Zvláštností operace bylo použití velkých tankových skupin na obou stranách. Během druhé etapy ofenzívy 1. UV, která začala 21. března, byly do boje vrženy najednou tři tankové armády a dva samostatné tankové sbory. Od samého začátku bitvy měli Němci 10 tankových a jednu motorizovanou divizi. To dalo bitvě zvláštní intenzitu, rychlost a manévrovatelnost.

Celkově byla operace úspěšná a ukázala zvýšenou dovednost sovětských velitelů a vojáků. Morálka sovětských vojsk byla velmi vysoká, vojáci toužili osvobodit svou rodnou zemi od nepřítele. Ne nadarmo dostalo 70 formací a jednotek, které se vyznamenaly v bitvě, čestná jména – Proskurov, Vinnitsa, Yampol, Chernivtsi atd.

Po ulici osvobozených Černovic se pohybuje kolona sovětských tanků T-34. 1. ukrajinský front. 30. března 1944

Autorství: Kopie materiálů někoho jiného

Continue Reading

[Previous Z historie jaderného testovacího místa na Nové Zemi](#)